

EL PAPAGAI QUE VOLIA CORREGIR EL SIMI

Un papagai s'estava en un arbre amb un corb, i sota l'arbre hi havia un simi que havia posat llenya sobre una lluernia perquè es pensava que era foc, i bufava la llenya per tal d'encendre foc per poder-se escalfar. El papagai va cridar al simi que no era foc, sinó una lluernia. El corb va dir al papagai que no volgués adoctrinar ni corregir aquell qui no vol rebre consell ni correcció. El papagai va dir moltes vegades al simi que allò que es pensava que era foc en realitat era una lluernia, i el corb cada vegada renyava el papagai per voler redreçar allò que per natura és tort. El papagai va baixar de l'arbre i es va acostar al simi per poder-li explicar millor allò que li retreia. Tant es va acostar el papagai al simi, que el simi el va agafar i el va matar.

Un papagai estava en un arbre amb un corb, e dejús l'arbre havia un simi qui havia posada llenya sobre una lluernia, car cuidava's que fos foc, e bufava en aquella llenya per intenció que faés foc en què es calfàs. Lo papagai cridava al simi e deïa-li que no era foc, ans era lluernia. Lo corb dix al papagai que no volgués adoctrinar ni castigar aquell qui no rep consell ni correcció. Moltes vegades dix lo papagai al simi que lluernia era e que no era foc ço que es cuidava que era foc, e lo corb totes vegades reprenia lo papagai com volia endreçar ço que naturalment és tort. Lo papagai davallà de l'arbre e acostà's al simi per ço que li pogués mills dar a entendre ço de què el reprenia. Tan prop s'acostà lo papagai del simi, que lo simi lo pres e l'occís.

Fèlix o Llibre de meravelles (1288-1289), cap. 42

